

Fotó: Varga Ildikó

Közerdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyélfogadás:

Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyélfogadás:

Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák:

Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Faluház:

Tel.: 22/594-368

Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Orvosi rendelő, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/594-072,

dr. Goda Lajos háziorvos

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.00–12.00,

szerda: 13.00–16.00

Posta:

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig, tel.: 22/594-049

Orvosi ügyelet:

Az orvosi ügyeleket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 22/311-104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétkvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517, Makai Kinga védőnő

Szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen)

11.00–13.00 (önállóan)

17.00–19.00 (kizárólag telefonos egyeztetés alapján)

Gyógyszertár, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.30–13.00,

szerda: 13.00–16.00

Könyvtár:

Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Közzet megbíztott:

Fő u. 191., tel.: 20/526-8664, Gáfor János

Esély Gyermekjóléti Alapítvány:

Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonegy oldalon, **800 példányban**. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző

Kiadja: Felcsút Község Önkormányzata

Hirdetésfelvétel: penztar@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu

Terjesztési észrevételek: muszak@felcsut.hu

Felcsúti Hírlap

2020. május
IX. évf., 5. szám (93.)

Levendulaművészet

Nézelődés Noll Elizabeth műhelyének munkái között

„A kemény munkának mindig beérik a gyümölcse”

Nagy Lorenzó útja a Letenyeytől a Dél-Karolinai Egyetemig

KÉPRIPORT

Emlékkönyvbe

Búcsúznak a Kastély Óvoda nagycsoportosai

„Galambszívet örökölttem az édesanyámtól”

A kilencvenkét éves Ilonka néni gondolatai örömről-bánatról, az élet csodájáról

Felcsúti Hírlap

Címlapfotó:
Döme László Balázs

3 Új játszótér várja a gyerekeket

Óvodánk a rendkívüli helyzet idején

4 Emlékkönyvbe

Búcsúznak a Kastély Óvoda nagycsoportosai

6 Isten patikájából

Gyógynövények nyomában a kertünkben

„A test és a lélek egységet képez. Testi ellenállóerőmhöz a felkészültséget a természettől nyertem el. Néhány, fogorvosnál tett alkalmi látogatástól eltekintve egész életem során nem kellett egyetlen orvost sem felkeresnem, sem pedig gyógyszert bevennem. Isten jól megművelt kertjében minden olyan gyógynövényt megtaláltam, amely segített egészségem megőrzésében” – fogalmazott Maria Treben, aki feltétel nélkül hitt a természet gyógyító erejében, abban, hogy minden betegségre, még a legsúlyosabbakra is van gyógynövény. A gyógynövényekről szerzett tudását 1980-ban megjelent „Egészség Isten patikájából” című könyvében foglalta össze. Két olyan gyógynövényt mutatunk most be, amely „Isten patikáriusa” szerint különleges gyógyítóerővel bír, és amely a kertünkben tavasszal-nyáron könnyűszerrel megtalálható. Külön-külön is gyógyítanak, ám együtt csodát tesznek.

7 Pályázati felhívás

8 Az iskola belépett a családok otthonába

Rendhagyó érettségi és ballagás a Letenyeyben

9 „A kemény munkának mindig beérik a gyümölcse”

Nagy Lorenzó útja a Letenyeytől a Dél-Karolinai Egyetemig

Augusztusban már egy új csapatnál kezdi meg a felkészülést, szeptemberben pedig az egyetemet a Puskás Akadémia és a Letenyey végzős növendéke, Nagy Lorenzó, akinek az úti célja nem más, mint az USA. Az ifjú labdarúgó a híres Dél-Karolinai Egyetemre nyert felvételt, és a futball mellett mostantól az orvosi pályára való készülés tölti majd ki az életét.

10 „Galambszívet örökölttem az édesanyámtól”

A kilencvenkét éves Ilonka néni gondolatai örömről-bánatról, az élet csodájáról

11 „Jó nekünk együtt lenni”

Bepillantás a Huszár család mindennapjaiba

12 Levendulaművészet

Nézelődés Noll Elizabeth műhelyének munkái között

A levendula kétségkívül az egyik legsokoldalúbb gyógynövényünk, nyugtató, fájdalomcsillapító, fertőtlenítő, gyógyító hatása miatt évszázadok óta használják természet és a virágjából, szárából kinyert olajat egyaránt. A Vál völgyében az egyik legjelentősebb ültetvénynek otthont adó terület a Noll-tanya. Noll Zoltán, a tanya gazdája több mint egy évtizede kezdett levendulával foglalkozni, a kezdeti ötven tőből mostanra több mint háromezer lett. Májusban, júniusban aratja le a levendulát, amelyből lepárlás útján olajat készít, a ház asszonya, Noll Elizabeth pedig csinos kis üvegcsékbe tölti a jótékony hatású, értékes nedűt, s magát a növényt különféle kézműves termékek készítésére használja. Műhelyébe, a levendulával való „művészkedés” mikéntjébe pillanthatunk most bele.

14 Kert

A rózsza

15 Konyha

Rakott karfiol kelkáposztával

16 Harangszó

Hittanósok karanténja
Kapuk és utak

18 Mozaik

Óvodánk a rendkívüli helyzet idején Új játszótér várja a gyerekeket

Nagy Enikő, fotó: Varga Ildikó

Május 18-ától határozatlan időtartamra községünk polgármestere is rendkívüli szünetet rendelt el a Kastély Óvoda és Bölcsődében, ám óvó nénijeink rögtön feltalálták magukat, s alkalmazkodva a kialakult helyzethez online foglalkoztatókat dolgoztak ki a gyerekeknek. Míg a bölcsődében már a kezdetektől gondoskodtak egy gyermekről, akinek az édesanyja az egészségügyben dolgozik, addig az óvodában május 4-étől biztosítottak kiscsoportos ügyeletet azon gyermekek számára, akinek a szülei nem tudták a kicsik napközbeni felügyeletét megoldani. Május 25-étől pedig újra kinyithattak a bölcsődék és az óvodák, visszatérve a normál működési rendhez. „Számunkra sem volt könnyű ez a helyzet, nagyon hiányoztak a gyerekek az óvoda falai közül, ugyanakkor azt hiszem, nevelőink kiválóan igazodtak a kihívásokhoz – mondja Bárányosné

Edit intézményvezető. – E-mailben vagy éppen az adott óvodai csoport Facebook-csoportjában osztották meg a számukra kidolgozott feladatokat a gyerekekkel, akik a szülők segítségével szépen teljesítették is őket, s énekeket, verseket, kézműves alkotásokat küldtek vissza az óvó néniknek többek között húsvétra, a föld napjára és anyák napjára is. Nevelőink mindeközben igyekeztek lelkesíteni a gyerekeket és a szülőket egyaránt, hogy túlesszünk majd ezen a helyzeten, s talán rövidesen újra találkozhatunk.” Bár az óvoda gyerekek nélkül, üresen állt, sok változás történt az udvarán – elkészült az új játéktér, új lett a homokozónk, a hintánk, a csúszdánk s minden más. „Már megtörtént a műszaki átadás, az új udvar csupán arra vár, hogy birtokukba vegyék a sokkal korszerűbb játékokat a gyerekek – fogalmaz Edit. – Küldtünk is egy képet az új játékterről nekik,

hogy még nagyobb kedvvel térjenek majd vissza az óvodába. Mindezidáig ügyeletet biztosítottunk, egy csoportban legfeljebb öt gyermekről gondoskodhattunk, mi, nevelők folyamatosan váltottuk egymást. Konyhánk már korábban megkezdte működését, s több mint ötven óvodás és iskolás gyermeknek készített ebédet, mind azoknak, akik igényelték. Bár a hagyományos ballagást nem tudtuk májusban megtartani, augusztusban szeretnénk – ha nem is a megszokott módon, de valamiféleképp – a nagycsoportosoktól elbúcsúzni. A tarisznyák már itt vannak, 27 teknősös és 5 katicás köszön el idén az óvodától, s kezdi meg szeptemberben az iskolát. Augusztus első két hetében ugyancsak nyitva lesz óvodánk, ezzel is szeretnénk segíteni a szülőket, akik nem tudják kire bízni a gyermeküket. Ahogyan csak tudjuk, támogatjuk őket.”

Emlékkönyvbe

Búcsúznak a Kastély Óvoda nagycsoportosai

Noha felfordult világunkban a hagyományoknak megfelelően nem tudtak ünneplőbe bújva felsorakozni, s hivatalosan is elköszönni a Kastély Óvodától a nagycsoportosok, nyáron tán lehet számukra valamiféle búcsúzásszerű ballagás. Idén 27 „teknősös” és 5 „katicás” számára érnek véget az óvodai évek – óvó nénijeik gondolataival és óvodás napjaik legszebb emlékeivel, a farsangokon, a szüreti mulatságon vagy éppen a mese világnapján készült képekkel ünnepeljük most őket.

„Négy évvel ezelőtt még huszonhét aprócska kisgyermek ismerkedett az óvodával, a játékokkal, az óvó nénikkel és egymással. Teltek-múltak a hetek, a hónapok, és a kezdeti reggeli sírdogálásokat felváltotta a délutáni »miért-jöttél-ilyen-hamar« kérdése. Az óvodai hétköznapiakon sokat játszottunk, meséltünk, énekeltünk, táncoltunk, tornáztunk – és felfedeztük a természet szépségeit. Igyekeztünk az óvoda falain túl is minél több élményt, emléket adni a gyerekeknek: minden évben tettünk egy nagy sétát az Alcsúti Arborétumban, kirándultunk a Veszprémi Állatkertben, játszottunk az Elevenparkban, s megcsodáltuk a vízpartot, tengereket, óceánok élővilágát a Tropicariumban, a kalandparkban pedig mindenki megmutathatta, milyen bátor és ügyes nagylány, nagyfiú lett belőle. Sajnos a koronavírus-járvány közbeszólt, így tavaszi kalandjainkat nem élhettük meg együtt, pedig sok programot terveztünk még nektek, gyerekek. Szomorúak vagyunk, hogy a hagyományos ballagás is elmaradt. Ám ahogy az idő – és a szabályozás – engedi, mindenképp szeretnénk elbúcsúzni a nagycsoportosainktól egy vidám, játékos családi délután keretében, hogy boldog iskolás éveket kívánjunk nekik.”

Bea néni és Erzsi néni (Teknős csoport)

„Csoportunkból öt gyermek búcsúzik az óvodától. Jó szívvel emlékszünk majd rájuk, hiányozni fognak a következő évben nekünk, felnőtteknek, s persze az itt maradt gyerekeknek, ovistársaknak. Szívesen gondolunk majd vissza az együtt töltött három évre, a jókedvű együtt játszásokra, a vidám kirándulásokra, a közös mesehallgatásokra. De persze eszünkbe jutnak majd a kezdeti nehézségek, a reggeli pityergések, a soha véget nem érőnek tűnő alvásidők is. Büszkéek vagyunk a kis katicásokra, hogy ilyen ügyes és okos nagycsoportosok váltak belőlük, akik immár iskolába mennek. Sikeres iskolás éveket kívánunk nekik!”

Szilvi néni és Melinda néni (Katica csoport)

Fotó: Varga Ildikó, Döme László Balázs

Isten patikájából

Gyógynövények nyomában a kertünkben

Cickafark

Jóllehet, számos súlyos betegség esetén a legjobb segítőnk, a cickafark elsősorban mégis „a nők doktoraként” vált híressé. Kiváló gyulladás-csökkentő, enyhíti a menstruációs vérzést és görcsöket, hasi fájdalmakra, étvágytalanságra, emésztésváltozásra, gyomorgörcsök megszüntetésére is jó. Gyógyítja a máj és az epe betegségeit, szabályozza a vese működését, fokozza a vérképzést, sebgyógyító hatású. Meghűlés esetén, légzőszervi bajoknál pedig egyenesen nélkülözhetetlen. Ahogyan a fűvesasszony írja: „Mivel régi fűvészkönyvekben a cickafarkot úgy emlegetik, mint ami az összes betegséget gyógyítja, ott is alkalmazhatjuk, ahol már látszólag minden remény elszállt. Vértisztító ereje folytán olyan betegségeket is ki tud űzni a szervezetből, amelyek éveken át fészkeltek be magukat oda. Csak azon múlik, hogy egyáltalán próbálkozunk-e.”

Csalán

Leghasznosabb gyógynövényeink egyike a csalán. „Isten patikáriusa” szerint ha az emberiség tudná, micsoda gyógyereje van, nem természetene mást, csak csalánt. Minden része gyógyít: gyökere, szára, levele és virága, ám csípőssége miatt nem szeretjük, kellemetlen gyomként inkább kiirtjuk. Fel-sorolni is nehéz számos gyógyhatását. Az egyik legjobb vértisztító növény, eltávolítja a szervezetből a mérgeanyagokat, csökkenti a vér húgysavszintjét, ezért hatékony reumatikus megbetegedés kezelésére. Vérszegénységre és súlyos vérmegbetegedés, akár leukémia esetén is használható. Kedvezően hat a hasnyálmirigyre, így segítségével a vércukorszint csökkenthető. Húgyúti megbetegedések esetén, vese- és hólyagkő ellen is kiváló, és gyomor- és bélhurut esetén is hasznát vehetjük. Véd a vírusos megbetegedésektől. Teája élénkítő hatású, sok vitamint és ásványi anyagot, rengeteg vasat tartalmaz. Fokozza az ellenállóképességet, allergiás betegségeknél is hatásos. Felteszi hát a kérdést Maria asszony: „Nem kell-e megköszönnünk az Istennek, hogy ilyen csodatévő gyógynövényt adott?”

„A test és a lélek egységet képez. Testi ellenállóerőmhöz a felkészültséget a természettől nyertem el. Néhány, fogorvosnál tett alkalmi látogatástól eltekintve egész életem során nem kellett egyetlen orvost sem felkeresnem, sem pedig gyógyszert bevennem. Isten jól megművelt kertjében minden olyan gyógynövényt megtaláltam, amely segített egészségem megőrzésében” – fogalmazott Maria Treben, aki feltétel nélkül hitt a természet gyógyító erejében, abban, hogy minden betegségre, még a legsúlyosabbakra is van gyógynövény. A gyógynövényekről szerzett tudását 1980-ban megjelent „Egészség Isten patikájából” című könyvében foglalta össze. Két olyan gyógynövényt mutatunk most be, amely „Isten patikáriusa” szerint különleges gyógyítóerővel bír, és amely a kertünkben tavasszal-nyáron könnyűszerrel megtalálható. Külön-külön is gyógyítanak, ám együtt csodát tesznek.

Sári Kovács Szilvia programigazgató, Karcag város alpolgármestere által létrehozott „A legszebb konyhakertek” – Magyarország legszebb konyhakertjei országos programhoz csatlakozva

Felcsút Községi Önkormányzat
meghirdeti
„A legszebb konyhakertek”
programot

Várjuk minden konyhakerttel rendelkező kertművelő és közösség jelentkezését!

Jelentkezési határidő:
2020. június 15.

Jelentkezési lap kérhető és leadható:
Községi Könyvtár - 8086 Felcsút Fő utca 68.

Nevezési kategóriák

Balkon:	Erkélyen kialakított	Zártkert 1. - Zöldséges
Mini:	10 – 50 m ²	Zártkert 2. - Gyümölcsös
Normál:	50 m ² felett	Zártkert 3. - Vegyes (zöldség és gyümölcs)
Közösségi:	Óvodák, iskolák, csoportok, szervezetek által megművelt kertek	

A kertek megtekintésére 2 alkalommal kerül sor előzetes időpont egyeztetés alapján.

Eredményhirdetés:
2020. augusztus 15. - Csúti Vigasság

Mészáros László
polgármester

Tisztelt Lakosság!

Felcsút Községi Önkormányzat Képviselő-testülete a 13/2019. (VI.01.) önkormányzati rendeletében megjelölt célok érdekében

„Felcsút virágos portája”

címmel pályázatot hirdet.

A határidők a következőképpen alakulnak:

1. A pályázatot a jelentkezési lapon kell benyújtani július 30-ig a Felcsút Község Polgármesteréhez személyesen vagy postai úton (8086 Felcsút, Fő u. 75.).
2. Az elismerő címek adományozásáról a Képviselő-testület dönt legkésőbb augusztus 15-ig.
3. A pályázatok eredményét szeptember 10-ig közzé kell tenni az Önkormányzat honlapján és a Felcsúti Közös Önkormányzati Hivatal székhelyének hivatalos hirdetőtábláján (8086 Felcsút, Fő u. 75.).
4. Az elnyert elismerő címek az augusztusi falunapi rendezvény keretében kerülnek átadásra.

Kérjük, hogy ajánlja a saját vagy a barátja, szomszédja, ismerőse házáat a cím elnyerésére, ha a ház és annak környezete a rendeletben meghatározott kritériumoknak megfelel.

A „Felcsút virágos portája” elismerő címet évente legfeljebb három pályázó nyerheti el.

Az elismerés formája a „Felcsút virágos portája” feliratú, 20 cm x 30 cm nagyságú, a település címerét és az év virágát ábrázoló, falra szerelhető kerámiatábla; valamint készpénzdíjazás.

A „Felcsút virágos portája” pályázati felhívás, a „Felcsút virágos portája” elismerő cím alapításáról és adományozásáról szóló 13/2019. (VI.01.) önkormányzati rendelet, valamint a jelentkezési lap megtalálható az internetes honlapunkon (www.felcsut.hu) és a Hivatal hirdetőtábláján (8086 Felcsút, Fő u. 75.).

Jelentkezési lap a Hivatal titkárságán is igényelhető.

További információért a Hivatal titkárságán lehet érdeklődni.

Felcsút, 2020. április 28.

Mészáros László s. k.
polgármester

Kié a legszebb virágos porta Felcsúton?

Felcsút Községi Önkormányzat Képviselő-testülete 2019-ben úgy döntött, hogy „Felcsút virágos portája” elismerő címet alapít. A díj elsősorban a növényeket és az ingatlan természeti környezetét értékeli, de az épített környezettel való összhang is szempont marad. Évente csak három ingatlan nyerheti el a díjat – egy polgármesteri különdíj mellett. A „Felcsút virágos portája” díj jellegét tekintve minden évben azonos, mégis különböző, mivel azt az adott év virágjának motívuma díszíti. A pályázók köre mindössze annyiban korlátozott, hogy az előző évben díjazottak nem vehetnek részt a jelenlegi kiíráson.

Kérjük Önöket, hogy a pályázati felhívás alapján éljenek a nevezés lehetőségével!

Az év vadvirága

A Magyar Természettudományi Múzeum szervezésében hazánkban 2010 óta minden évben megválasztják az adott esztendő virágát, hogy felhívják a figyelmet teremtett világunk egy csodájára, melyet egyébként talán észre sem venne az ember. A beérkezett szavazatok alapján 2020-ban – a báránypirosítót és a kövér daravirágot „megelőzve” – a nemes májvirág nyerte el az év vadvirága címet. A kora tavaszi virágzású növény márciusban, áprilisban hozza hat-hét lepelévelből álló kék virágait. Levelei jellegzetesen három hegyes karéjúak, némiképp a máj le-benyereire emlékeztetnek, és kitelelnek, azaz egész télen át megtalálhatók, ha nem takarja őket hó. Maga a növény kis termetű, alig 5-15 centiméter magas, bükkő-sőkben és gyertyánosokban, köves talajú tölgyesekben találkozhatunk vele. Elsősorban a Dunántúl déli felén, valamint a Balaton-felvidéken és a Bakonyban fordul elő, de megtalálható a Visegrádi-hegységben és a Karancs környékén is. 1988 óta védett faj, természetvédelmi értéke ötezer forint.

Az iskola belépett a családok otthonába

Rendhagyó érettségi és ballagás a Letenyeyben

Nagy Enikő
Fotó: Varga Ildikó

„Van, amit nem lehet online, mert éppen a lényeg veszik el. A ballagás is ilyen. Ez a műfaj személyes jelenlétet kíván, meghatározott térhez és közösséghez kötődik, így élhető meg igazán. Nem akarunk olyat játszani, mintha ballagnánk. Idén tehát nem lesz ballagás” – adta hírül videoüzenetében Bányai György, a Letenyey igazgatója. Ám hogy mégse maradjanak lelki útravaló nélkül, a tanári kar szintén videoüzenetben Weöres Sándor „Mosoly az arcodon” című művét szavalva köszönt el a végzősöktől. Számukra különösen rendhagyó a mostani helyzet. Az iskola igazgatóhelyettesét, a saját osztályától búcsúzó Glaszhütterné Kiss Annamáriát kérdeztük – érettségiről, ballagásról s persze informatikanárként a digitális oktatásról.

– Az érettségi szervezése talán nagyobb odafigyelést, alaposabb munkát igényelt, mint eddig. A tanulók intézménybe való érkezésének és az épületen belüli mozgásának fokozottabb felügyelete mellett a több tanterem és felügyelőtanár biztosításának kérdése okozott némi fejtörést. Más tanórák nem zavarták a vizsga menetét, a tanárok az előzetes beosztás szerint alakították az online órákat, a tanulók pedig fegyelmezetten betartották minden rendelkezést. Érzékelhető volt, hogy nemcsak a vizsga terhe nyomja a vállukat, hanem a kialakult helyzettel való félelem is. Bízunk azonban abban, hogy így is sikeres vizsgát tettek.

Minden életszakasz lezárásakor jó, ha van valamiféle szertartásosság. Vajon hogyan élnek meg a fiatalok, hogy nekik nem volt ballagásuk? Ti, tanárok hogyan segítettétek a búcsúzat? – Sokat gondolkodtunk, hogyan zárjuk az évet a végzősökkal. Online szerenád? Köszöntés a Zoom vagy a Meet alkalmazás segítségével? Digitális ballagás? Egyetértettünk, hogy az nem a digitális világba való. Hisszük, hogy a felnőtté váló fiataloknak el kell tudniuk fogadni, hogy az, ami korábban természetes volt, most nem az. Azért persze a körülmények adta lehetőségeknek megfelelően mégiscsak szerveztünk egy kis búcsúztatót a végzősökeknek. Csendesen, online üzenetben, ki-ki a maga módján köszönt el a másiktól, a tanárok és az alsóbb évesek videoüzenetet készítettek. Én az utolsó osztályfőnöki órán búcsúztam el az osztályomtól. Még előző este is azon töprengtem: nem lehet ezt valahogy mégiscsak személyesen? S amikor ott voltunk az online órán, éreztem, hogy itt az idő. Mindenki bekapcsolta a kameráját. Ám ahogy egymást követték a szavak, egyre több tanuló arca tűnt el. Ott voltak, de nem engedték láttatni magukat. Én voltam az utolsó, aki könnyes szemmel kijelentkezett a kameraképből. Csupán annyit mondtam: „Hiányoztok, Isten veletek!”

Voltaképp milyen is az online iskola?

– A digitális tanulás módszerét egyetemek, továbbképzési központok alkalmazzák világszerte, nem mellőzve a találkozások, személyes konzultációk lehetőségét. Ez a módszer szabadabb tanulást jelent, lehetővé teszi az önképzést. Egységes felületen érhetők el bizonyos szolgáltatások, előre elkészített tananyagokkal, személyes vagy online egyeztetési lehetőséggel, rögzített számonkérési formákkal. Váratlanul és készületlenül ért hát bennünket márciusban a digitális munkarendre való áttérés bejelentése. Olyan ismeretlen úton indultunk el, ahol sem tanár, sem diák, sem pedig szülő nem járt még, ugyanakkor online lehetőségek tárháza nyílt meg előttünk. Ahogyan megfogalmaztuk akkor: hisszük, hogy számunkra ez a helyzet lehetőségeként adatik, hogy bizonyítsuk, ha összefogunk, s ha oda- szánjuk magunkat, remek megoldásokra lelhetünk. Igyekezünk a tanulókat nem magukra hagyni az online térben, közös oktatási felületet dolgoztunk ki, s ha valakinek szüksége volt valamilyen digitális eszközre, biztosítottuk neki. Kiemelten fontos volt számunkra, hogy ne csak feladatokkal lássuk el a tanulókat, de ténylegesen is megtartsuk a tanórákat az online térben. Az iskola belépett a családok életébe, otthonába, ez új helyzetet teremtett mindenki számára. Hatalmas feladattal néztünk szembe mindannyian, s úgy hiszem, hősiesen helyt álltunk.

Mekkora kihívást jelentett az iskolának az érettségi megszervezése? Hogyan élték meg a diákok, hogy az ő vizsgájuk más, mint amire talán hónapokig készültek?

„A kemény munkának mindig beérik a gyümölcse”

Nagy Lorenzó útja a Letenyeytől a Dél-Karolinai Egyetemig

Augusztusban már egy új csapatnál kezd meg a felkészülést, szeptemberben pedig az egyetemet a Puskás Akadémia és a Letenyey végzős növendéke, Nagy Lorenzó, akinek az úti célja nem más, mint az USA. Az ifjú labdarúgó a híres Dél-Karolinai Egyetemre nyert felvételt, és a futball mellett mostantól az orvosi pályára való készülés tölti majd ki az életét.

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

Honnan jött a merész ötlet, hogy az érettségit követően tege-rentúli egyetemre jelentkez? S milyen út vezetett odáig, hogy felvételt nyerj a Dél-Karolinai Egyetemre?

– 2019 nyarán merült fel bennem először a gondolat, hogy miért is ne próbálnék meg külföldi egyetemre jelentkezni, hiszen jól megy az angol. Az elején úgy voltam vele, hogy talán mégsem kéne, elég macerás lenne, és a tanulmányaimat nem tudnám a focival összeegyeztetni. Ám ekkor rátaláltam az „Easy Go to USA” nevű szervezetre, amely tehetséges középiskolás sportolókat segít bejutni az Egyesült Államok felsőoktatási rendszerébe, ösztöndíjjal. Egy-kéthetes töprengés után 2019 októberében végül elindítottuk a folyamatot. Annak, aki egy amerikai egyetemen sportösztöndíjjal szeretne továbbtanulni, kétféle próbát kell kiállnia: egyrészt le kell tennie az amerikai típusú érettségit és a felsőfokú nyelvvizsgát, másrészt egy 5-10 perces bemutatkozó videót kell készítenie magáról, a játékaról, s elküldeni az edzőknek, akik – ha a játékos elnyeri a tetszésüket – felveszik vele a kontaktot. Mind az érettségire, mind a nyelvvizsgára másfél hónapot készítettem, 2019 decemberében szereztem meg az érettségit, 2020 februárjában pedig a nyelvvizsgát. Mivel mindkettő jól sikerült, egyszerre több egyetemmel kerültem kapcsolatba, amelyek közül végül a Dél-Karolinai Egyetemre esett a választásom, ahova egyébként még a döntés előtt ellátogathattam, s beleláthattam, milyen is az amerikai egyetemi élet. Nagyon jó a hely atmoszférája, az épületek lélegzet-elállító, nagy a tisztaság mindenhol, a városban, Columbiában is. Kiváló a pályák, remek körülmények között zajlanak az edzések, minden adott ahhoz, hogy az ember mind a tanulmányaiban, mind a futballban fejlődhesen. Rendkívül szimpatikusak voltak az edzők is, az egyikük azt mondta: amikor majd kiválasztom az egyetemet, a szívemre hallgassak, érezni fogom, hova kell mennem. Így is lett, éreztem, hogy ez az a hely, amelyet választanom kell, ahol a következő négy évet szeretném tölteni. Az egyetemnek egyébként több mint 35 ezer hallgatója van, és közel harminc sportág közül lehet választani. A futballcsapat az egyetemi első osztályban szerepel.

Gyakran hangoztatják, hogy minden futballistának kell, hogy legyen egy B terve az életre. Neked aztán van, nem is akármi-lyen! Nem sok olyan labdarúgó van a világon, aki orvosi pályára lépett. Te miért éppen emellett döntöttél? Mi lesz most számodra elsődleges: a tanulmányaid vagy a labdarúgókarrier?

– Kilencéves korom óta tudom, hogy orvos szeretnék lenni, mert szeretnék segíteni az embereken, mindig ez volt az, ami a focin kívül érdekelt engem. Számomra a tanulás sosem volt B terv. Azt vallo-m, hogy az embernek csak A terve lehet, mert a B tervnek már csak a gondolata is csökkenti az A terv megvalósulásának esélyét, az a tu-dat ugyanis, hogy van más választásod, azt az érzetet kelti benned, hogy nem kell mindent beleadni, úgys ott a má-sik lehetősé-g. Számomra mindig csak A terv volt: az, hogy a tanulást és a focit egyaránt magas szinten folytassam.

Rendkívüli időszakban történnek veled nagy dolgok: egy világjárvány közepette zárul le életed egyik szakasza, és kezdődik el egy másik – korántsem szokványos úton elindulva. Ho-gyan éled meg ezt az egészet, s milyen emlékekkel búcsúzol az iskolától és az akadémiától?

– Valóban, különös időszak ez mindenki számára. Igazából én minden helyzetben a jót próbá-lom keresni, azt, hogy az adott körülmények között miben tudnék még fejlődni. Van az a mondás, s én hiszem is, hogy tíz százalék az, ami történik veled, s kilencven százalék az, ahogyan reagálsz rá. Nagyon sok szép emléket zártam a szívembe, mióta az akadémián pallérozó-dom. Itt nőtem fel, tiné-dzseréim is itt pörögtek le, a csapattársak pedig a családommá váltak. Nehéz lesz elszakadni tőlük, az akadémiá-tól és az iskolától is. Mindazt, amit itt meg-éltem, soha nem felejttem el. Az akadémia segített abban, hogy önállóvá váljak, és hogy megtanuljak közösségben élni. A labdarúgás számomra az élet értelme. Akkor vagyok bol-dog, ha a pályán vagyok. A futball megtanított alázatosnak és kitartónak lenni még a legkül-tástanabb helyzetben is, s azt is megtanította, hogy a kemény munkának mindig beéri a gyü-mölcse – csak hinni kell benne.

„Galambszívet örököltem az édesanyámtól”

A kilencvenkét éves Ilonka néni gondolatai örömről-bánatról, az élet csodájáról

Nagy Enikő
Fotó: Varga Ildikó

„Minden nap hatkor csörög az óra, felkelek, bekenekedek, megmosakszom, s elolvasom az újságot. Kíváncsi öregasszony vagyok, érdekel, mi van a nagyvilágban, no és a faluban. Itt nőttem fel, minden porcikáját ismerem Felcsútnak – meséli Nagy Jánosné Ilonka néni, aki a maga 92 évével a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub egyik legidősebbje, Felcsút legtöbbet élt lakójának egyike. – Elfoglalom magam ebben a mostani helyzetben is, mint máskor. Valamit minden napra betervezek magamnak, hogy akkor most ezt vagy azt csinálom. Alig vártam már, hogy tavasz legyen, s kimehessek a kertbe. Megmetszettem a szőlőt, meg is kapáltam, elvetettem a borsót, kikelt már a vöröshagyma, a sárgarépa, a zöldség, a krumpli is. Az öcsémmel meghozattam a palántákat, de még nem tudtam elültetni, mondtam is a fagyosszenteknek: no, hisz szégyelljétek magatokat, csak megjöttetek – mondja Ilonka néni nevetve. – Mindig az én kertem volt az egyik legszebb, akarom csinálni, nem szeretem, ha csak egy szál gaz is van benne. Szépek ám a virágjaim is, a liliom most nyílt ki, mindig beszélgetek hozzá. S ha kell, felkapom a botomat, nekiállok, s levágom a fűvet is. Van egy gondozóm is, heti négyszer egy órát tölt itt, segít rendet tenni, ő is mindig biztat, hogy gyerünk, Ilonka néni, van mit csinálni!”

Ilonka néni 1928 őszen jött a világra, s mint mondja, sok mindent megélt már: „Épp a napokban gondolkodtam el azon, hogy mennyi mindent meg kell élnen egy ember, de valahogy mindig átsegít a bajokon a Jóisten. Gyütt a háború, sokáig itt húzódott a front, először a németek szálltak meg, azután az oroszok. Gyütt a forradalom, gyütt sorban minden, de a Jóistennel szépen végigéltünk mindent. Több járvány is volt, amit már megélttem. Egyszer, amikor még lány voltam, '49-ben, a legnagyobb nyárbán olyan lázasak voltunk, hogy csuda. Nekem a szememre ment rá a betegség, mindig könnyeztem utána. De az az idő is elmúlt.” Ilonka néni szerint sokat tanulhatunk a mostani helyzetből.

„Legfőképp egymás iránti szeretetet – vallja. – Olyan szeretetlen világ van, az emberek sokszor csak úgy elmennek az utcán egymás mellett, pedig sokkal boldogabbak lennénk, ha nem gyűlölködnénk és nem haragoskodnánk. Valamelyik nap két galambot láttam, úgy elnéztem, milyen szépen szeretik egymást. Aztán egy kismacskát is láttam, amelyik úgy megörült az anyukájának, csüngött rajta, s gondoltam: hisz, ha az emberek is így szeretnék egymást! Öregségemre ilyen szépeket láthatok, hát nem csodálatos? Ha jó kedvem van, magyar nótákat énekelek, ha pedig bánatos vagyok, előveszem az imakönyvet, s éneklek a szentes énekeket. Rossz, ha az emberre rájön, minek is van ő már a világon, de ilyenkor a Jóisten mindig ad valami szépet, amit meglátok. Mintha mondaná: Mit vagy bánatos? Hát dalolj! S akkor éneklek: Galambszívet örököltem az édesanyámtól... S elmegy minden rossz gondolatom. Tíz éve, hogy nincs már velem, nagyon hiányzik a férjem. Szólitgatom, pláne, ha valami férfimunkát kell csinálnom. Mindig lesem az ablakon, hogy na, most gyün, s még a kaput is kinyitom. Szívesen emlékszem vissza arra az ötvenhét évre, amit együtt tölthettünk – s általában a régi időkre. Üldögélek, eszembe jut egy-egy emlék, végig gondolom, hogy milyen szép is volt, és hálát adok a Jóistennek, hogy ilyen szép életem volt.”

„Jó nekünk együtt lenni”

Bepillantás a Huszár család mindennapjaiba

Nagy Enikő
Fotó: Jóth Flóra

„Még ebben a helyzetben is szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hisz az első perctől fogva át tudtuk állni az új játékszabályok szerint működő, megváltozott élethelyzetre – meséli Sophie, az öt Huszár gyermek édesanyja. – Beleálltunk, és igyekeztünk nap mint nap csiszolni, finomítani a beosztáson, megoldandókon úgy, hogy a lehető legelfogadhatóbb legyen az új »házi-rend« mindannyiunknak. Mindenki ügyesen startolt, de persze voltak nehéz pillanataink.” Sophie és a férje megosztották egymás között a feladatokat: Barnabás vásárol, ő jelenti az informatikai hátteret a gyerekek számára az online tanulásban, s a főzésbe is besegít. Sophie vezeti a háztartást, mellette intézi a gyerekek iskolai teendőit. „Édesanyai, családi programszervezői-menedzseri feladataimat kibővítettem komoly pedagógusi munkával is, hasonlóan sok ezer édesanyához, akik – ha tehetik – otthon maradván segíthetik gyermekeiket a tanulásban – fogalmaz. – Az öt gyermek négy évfolyamról érkező feladatait, beadandóit, tanulnivalóit kinyomtatjuk vagy kiírjuk, rendszerezjük, s heti tervet készítünk mindegyik tárgyhöz. Büszke vagyok a gyermekeimre, mert nagyon ügyesek, elfogadók, szorgalmasak. De azért – mint minden családban –

nálunk is akadnak nehezebb pillanatok, becsúszott bakik, technikai malőrök. Van, hogy elveszítjük a lendületet, vagy eleve úgy ébredünk, hogy az itthoni tanulás helyett egészen máshoz lenne kedvünk, főleg ragyogó napsütésben... Vagy az is előfordul, hogy megréfnak a kütyük, lefagynak az okoseszközök, s kezdetjük elől a házik kitérítését. Meg kellett oldanunk azt is, hogy ha minden gyermekünknek egyszerre van online órája, de nincs annyi eszköz, amelyen fut a szükséges program. Rengeteg feladatuk van a gyerekeknek, de a legnagyobb nehézséget mégis a hirtelen elvesztett személyes találkozások, beszélgetések hiánya okozza. Persze az internetnek köszönhetően gyorsan megtalálták egymást a társakkal az online térben is.”

S hogy voltaképpen miként telik Huszárék egy átlagos napja a szokványosnak korántsem mondható helyzetben, arról így mesél az anyuka: „A közös reggelizések most még inkább kedvesek lettek számunkra, mert nincs utána az az örült készülődés, rohanás, mint eddig volt. 13 óráig tanulunk 10-15 perces futkározós szünetekkel, én ilyenkor főzök, teregetek, takarítok. A közös ebéd újból összehoz minket, ilyenkor egymás szavába vágva megbeszéljük, ki hol tart, kinek mi a dolga még. Beosztottuk, mikor ki mosogat, kevesebb ruhát használunk, s továbbra is sok sütit készítünk együtt, sőt, én belefogtam a kovászos kenyér sütésébe. A tanulás után a délutánt a kertünkben töltjük, vagy olvassuk Berg Judit Rumini-történeteit a fiúknak, esténként pedig közösen tornázunk, YouTube-koreográfiákat táncolunk, utána filmezünk, nagy klasszikusokat vagy történelmi-irodalmi filmeket nézünk. A hétvégét pedig nagy becsben tartjuk, ilyenkor sokáig alszunk, élvezzük a hatalmas kertünk áldásait, a jó időt és a szabadságot. Szerencsések vagyunk, nem kérdés, mert jó nekünk együtt lenni, visszakapni egymást. S hétvégén még arra is jut idő, hogy a család szerteszét élő tagjaival videobeszélgetés során »találkozzunk«. Eddig sűrű és rohangáló életünk most is tele feladatokkal, mégis lelassult, s koncentráltabb lett. Összehoz minket ez a helyzet – kora reggeltől késő estig. Áldott állapot ez, minden nehézsége ellenére. Ha minden visszatér az eredeti kerékvágásba, akkor leginkább jó érzéssel és hálával gondolunk majd vissza erre az időszakra.”

Levendulaművészet

Nézelődés Noll Elizabeth műhelyének munkái között

Nagy Enikő
Fotó: Varga Ildikó

„Kézműveskedésem története a '90-es évekre nyúlik vissza – kezd bele meséjébe levendulával megtöltött zsákocskák és párnácskák között újabb és újabb alkotásokon dolgozva. – Szövéssel kezdtem kézművespályámat, munkáimat a Népi Iparművészeti Tanács bírálóbizottsága értékelte, s megkaptam a »népiszövő« minősítést. Persze az elmúlt évek, évtizedek során gyermekeim és unokáim igénye nagyban meghatározta, hogy mi mindent készítek: hol sapkát, pulóvert, babatakarót, hol pedig táskát, könyvborítót, pénztárcát varrtam.” Ám kicsit több mint egy évtizede belépett Elizabeth életébe a levendula. „Az ültetvény, a virág, illetve a férjem által készített levendulaolaj és levendulavíz új lendületet, új ötleteket adott – mondja. – Elkezdtem művészkedni vele, s mostanra a levendulazsáktól kezdve a levendulabuzogányon át egészen a levendulababáig szinte mindent készítek belőle.”

Elizabeth szerint a levendulazsák elkészítése a legegyszerűbb – bárki megtanulhatja, kipróbálhatja. Csupán szárított levendulára van hozzá szükség, s hogyha lehet, a színére hajazó textilre. Ebbe kell belecsomagolni a virágot, és szalaggal, csipkével díszíteni – ki-ki a maga ízlése szerint. „Szeretem a természetes anyagokat, így a lenvásznat, a pamutvásznat, termékeim egytől egyig ezekből az anyagokból készülnek, mintával vagy épp minta nélkül – árulja el Elizabeth. – Különleges, prémium minőségű textilekkel dolgozom, megvannak a legkiválóbb magyarországi beszerzési forrásaim, ám sokszor külföldi tervezőktől szerzem be az egyedi vásznakat.” Elizabeth – mint mondja – arra törekszik, hogy az általa készített termékek, amellet, hogy egyediek, tartósak legyenek: „S

nagyon fontos számomra, hogy lássam a munkám értelmét. Hogy valami hasznos és értékes szülessen a kezeim között. Így legszívesebben olyan dísz tárgyakat készítek, amelyeknek van valamilyen funkciójuk, s azon túl, hogy szépek, valamire használhatók is. Csak olyasmiket varrok-kötök, amik nekem is nagyon tetszenek. Persze figyelemmel kísérem az aktuális trendeket és mások munkáit is, de fontosnak tartom, hogy mindig egyedít, rám jellemzőt készítek. Szeretem a színeket, a mintákat, a velük való játékot, így táskáim, pénztárcáim, ovizsákjaim, gyermekhátizsákjaim ugyancsak vidámak, egyediek.”

Elizabeth munkáit az interneten, a hazai alkotók designtermékeinek legnagyobb online „piacán”, a Meskán és a noll.hu oldalon értékesíti, de a vendégházként működő Noll-tanya vendégei is megcsodálhatják és megvásárolhatják őket, s nemritkán egy-egy kézművesvásárban is fellelhetők a különleges termékek, amelyek, ne feledjük, nem csupán szépek, de gyógyítóerővel is rendelkeznek. Aki csak kedvet kap, akár Elizabeth alkotásaiból inspirálódva, odahaza maga is elkészítheti őket.

A levendula kétségkívül az egyik legsokoldalúbb gyógynövényünk, nyugtató, fájdalomcsillapító, fertőtlenítő, gyógyító hatása miatt évszázadok óta használják termését és a virágjából, szárából kinyert olajat egyaránt. Őshazája a Földközi-tenger partvidéke, legfőbb termelője Provence, Dél-Franciaország. Hazánkban először Bittera Gyula telepített 1920-ban levendulát a Tihanyi-félszigeten, s napjainkban a legnagyobb hazai levendulatermelő a pannonhalmi apátság, a Vál völgyében pedig az egyik legjelentősebb ültetvénynek otthont adó terület a Noll-tanya. Noll Zoltán, a tanya gazdája több mint egy évtizede kezdett levendulával foglalkozni, a kezdeti ötvenből mostanra több mint háromezer lett. Májusban, júniusban aratja le a levendulát, amelyből lepárlás útján olajat készít, a ház asszonya, Noll Elizabeth pedig csinos kis üvegcsékbe tölti a jótékony hatású, értékes nedűt, s magát a növényt különféle kézműves termékek készítésére használja. Műhelyébe, a levendulával való „művészkedés” mikéntjébe pillanthatunk most bele.

A rózsza

Kertészeti Áru

Azánk kertjeinek egyik tradicionális dísnövénye a rózsza. Gyönyörű virágának kiemelt szerepe van az ember életében – a vörösrózsza jelentőségét minden nő ismeri. Díszítő szerepén túl igazán a kozmetikai iparág fontos része, az ember több ezer éve használja szépítkezésre. A legnépszerűbb rózsafajokat a következő csoportokba soroljuk: futórózsza, ágyásrózsza vagy teahibrid (TH), bokorrózsza, talajtakaró rózsza, törperózsza, vadrózsza.

A rózsza a napos helyet szereti, kötött, meszes talajban érzi igazán otthon magát. A kiválasztásnál vegyük figyelembe mindezt, és a fentiek alapján jelöljük ki az ültetés helyét. A rózsát évente egyszer trágyával alaposan „meg kell etetni”, használhatunk házi komposzttrágyát vagy a kertészetekben kapható zsákos kiszerezésű szerves trágyát is. Az ültetés után a növényt védeni kell a különféle kártevőkkel szemben, a gombás betegségektől kezdve egészen a rovarokig. Klasszikus és jó megoldás a folyamatos megelőző védelem. Az előre megtervezett vegyszeres védelmet a mindenkori időjárás függvényében terv szerint hajtjuk végre.

A rózsák alapvetően egyszerű növények, mégis sok törődést igényelnek. Nyár közepétől késő őszig ontják a virágaikat, több hullámban. Az elvirágzott fejeket távolítsuk el, a munkát fertőtlenített metszőollóval végezzük. Metszés előtt célszerű erre a célra kialakított mártóedényt létrehozni, és 5-8 százalékos ecetes oldatot készíteni. Minden bokorváltásnál mártsuk meg az ollónkat.

A rózsza tövéből időként vad hajtások is kinőnek, ezeket folyamatosan távolítsuk el, mert legyengítik a növényt. Ügyeljünk, hogy egymástól kellő távolságra legyenek a tövek, és habitusban megegyezzenek. A futórózsáknak támrendszert kell építeni, így a nyár közepére kiteljesedhet a növény. Ügyeljünk a folyamatos kötözésre, amíg a növény átveszi a támrendszert. A kifejtett, egészséges rózsákról folyamatosan lehet metszeni virágokat. A metszéskor ne terheljük túl a növényt, illetve tűző napban ne metsszük meg. Évente egyszer, tavasszal alakító metszést kell a növényen végezni. A téli fagyok után vizsgáljuk meg, milyen károk keletkeztek a rózsánkban, és ez alapján határozzuk meg a metszést. Sokat segít a növénynek a téli fagyok átvészelésében, ha késő ősszel a tövét vakondtúrás formájára betöltjük, így megvédhetjük az esetleges kifagyástól. Tavasszal pedig egyszerűen simítsuk el a vakondtúrást. Kora tavasszal a rózsákon is végezzük el a lemosó permetezést, ezáltal a növényt megszabadíthatjuk az esetlegesen áttelelő kártevőktől.

A rózsák körüli teendőket lehetőleg speciális kesztyűben végezzük, mert a szépséges virágokat hegyes, erős tüskékkel védi a természet, és ha óvatlanok vagyunk, bizony mi is fájdalmasan megtapasztalhatjuk a természet gondoskodását.

Fotó: pixabay.com

Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Rakott karfiol kelkáposztával

E havi konyhaművészünk nem más, mint Tokodi Dávid élsportoló, magyar válogatott atléta, többszörös magyar bajnok gyalogló, aki hazai és nemzetközi sikereinek köszönhetően hazánkat képviselheti a 2021-es tokiói olimpiai játékokon. Dávid húsz éve atletizál, tíz éve versenyyalogol. Mint mondja, eredményeiben nagy szerepet játszik az, hogy gluténmentes vegán étrendet folytat, tapasztalatai szerint ugyanis így sokkal több energiája van, s gyorsabban regenerálódik. Arra biztat hát mindenkit, hogy aki csak kedvet kap, ismerje meg a teljes értékű növényi táplálkozást, s illessze be a mindennapjaiba. Leendő olimpikonunk egyik kedvenc receptjét osztja most meg olvasóinkkal.

Hozzávalók:

1 fej párolt karfiol
1 fej vöröshagyma szeletelve
1 kisfej párolt karfiol
200 g növényi tejszín (pl. rizstejszín)

fűszerek (a szószhoz):

oregánó, bazsalikom, majoránna, petrezselyemzöld,
darált római kömény, fokhagyma, só
500 g főtt rizs vagy hajdina

fűszerek (a gabona ízesítéséhez):

fokhagyma, pirospaprika, bors,
köménymag, vöröshagyma

Elkészítés:

A párolt karfiolt elosztjuk a tepsi alján, sózzuk borsozzuk, majd ráselelteljük a vöröshagymát, sózzuk, borsozzuk. A kisebb karfiolt, a tejszínt és a szószhoz való fűszereket összeturmixoljuk, s szószunk nagyobbik részét ráöntjük a karfiolra és a vöröshagymára. Következő rétegünk a rizs vagy a hajdina lesz, amelyet a megfelelő fűszerekkel ízesíthetünk. Majd a maradék szószot ráöntjük a főtt és ízesített gabonára. Sütőben 250 fokon kb. 20-25 perc alatt készre sütjük.

Tipp:

A rizs vagy a hajdina kiváltható reszelt nyers burgonyával is.

Fotó: southernliving.com

Hittanosok karanténja

Jäger Tamás

Ezúttal a felcsúti felsős hittanosokat szólítottam meg, mondják el érzéseiket a járvány miatt megváltozott élethelyzetükről. Meghatóan őszinte válaszaikat olvasva van okunk hálát adni, és megköszönni Istennek, valamint minden szülőnek és nevelőnek, hogy fiataljaink a szemünk láttára válhatnak remek felnőtte. Az alábbiakban összegyűjtöttem egy csokrot az átgondolásra érdemes írsaikból.

„Sokkal többet foglalkozunk otthon egymással. Többször kerül elő a szekrényből a társasjáték, a kirakó vagy a kártya. Anya nagyon sokat tanul velem. Megengedték neki, hogy itthonról dolgozzon, így több időt tudunk együtt tölteni. Többet vagyunk kint a kertben, és a házimunkában is többet segítük!” (V.D.)

„Először mindenki megijedt, hogyan is lesz minden, és hogy képesek-e leszünk arra, hogy belerázódjunk az új módszerekbe, esetleg, hogy rávegyük-e magunkat a délig alvás vagy a számítógépes játszás helyett, hogy tanuljunk. Számos elhatározást tettem, hogy milyen hasznos dolgokra fordítom a sok üres időt, azt gondoltam, elolvasok pár könyvet, elkezdek edzeni, többet rajzolok, hasznos YouTube-csatornát indítok, de azért sok ilyesmibe nehéz volt belekezdeni. Vannak ennek a helyzetnek előnyei és hátrányai. Előnye, hogy teljesen én osztom be az időmet, bár ez hátrány is lehet, mert ha rosszul osztom be, minden a feje tetejére áll, és behozhatatlan elmaradás keletkezik. Az, hogy én gazdálkodom az időmmel, azzal jár, hogy ráérek később keln, nem kell hatkor kelnem, hogy elérjem a hetes buszt. Próbálok minden nap nyolckor keln, így van időm felkészülni a kilenckor kezdődő órákra, és rendbe tenni magam, hogy a lehető legjobban tudjak összpontosítani az órákra.” (N.N.)

„Hiányzik a csapat és az edzések, a barátaim, akikkel a szülővárosomban szoktam találkozni. A foci is nagyon hiányzik, de hála Istennek azért kaptunk feladatokat, van mit csinálnunk. Nagyon sokat tanultam itthon. Sok újat láttam és tanultam meg, mit hogyan kell csinálni. A családdal többet lehettem, ezt tartom az egyik legfontosabbnak. Sokat segíték a házimunkában, a napjaim pedig egyszerűbbek lettek. Várom a visszatérést Felcsútra, hogy találkozhassak a többiekkel!” (K.B.)

„Jól viselem a karantént. A barátok és a foci nagyon hiányoznak, de tudom, hogy az egészség a legfontosabb. Tanulni jobb itthonról. Ebben az időszakban megtudtam, hogy kik az igazi barátaim, és kik nem. Számos barátomat elveszítettem, de sok más barátot kaptam is az élettől. Megtanultam, hogy inkább legyen kevesebb barátom, de azok igaz barátok legyenek. Én magam is rosszul ítélt meg másokat, akikről a bajban derült ki, hogy számíthatok rájuk. Amióta itthon vagyok, anyának nagyon sokat segíték a házimunkában, apának pedig a ház körül. Sokat tanulok, és a focival is sok időt töltök – edzem magamat.” (V.L.)

„Ez az időszak elég furcsa, de meg lehet szokni. Szerintem a tanárok és az edzők is minőségi feladatokat adnak. Az egészségi állapotom jó, és remélem, így is marad.” (P.Zs.)

„A karantén jó oldalához tartozik, hogy a szüleim jobban tudnak segíteni a tanulásban, magam oszthatom be az időmet, és hogy hosszú idő után együtt lehetek a családommal. Nem szeretem a bezártságot, és hiányzik, hogy vasárnaponként nem tudunk szentmisére menni. Botond bácsi csütörtök esti hálaadásai is hiányoznak.” (Á.D.)

Kapuk és utak

Hős Csaba

A Biblia számos helyen tekint úgy az ember életére, mint egy útra. Jézus is ezt teszi (Máté evangéliuma 7,13–14) kiegészítve a kapu képevel. Eszerint életünk útját lényegében döntéseink határozzák meg.

Egy anekdota szerint egy jó munkásember az ebédszünetben kicsomagolva szendvicset így bosszankodott: „A fene egye meg, már megint májkrémes szendvics!” Aztán másnap ebédhez telepedve így méltatlankodott: „A viharba, már megint sajtoszendvics!” Harmadnap meg kicsomagolva betevő falatját így dühöngött: „A francba, nem igaz, téliszalámis szendvics!” A kollégái erre mondják neki: „Hát miért nem szólsz a feleségednek reggel, hogy olyan szendvicset csomagoljon, amelyet szívesen megennél!” Mire emberünk megdöbbenő válasza: „Nem a feleségem, hanem én készítem a szendvicseimet!” A legtöbb esetben nem a sors, nem a végzet, s nem is mások, hanem magunk rontjuk el vagy éppen tesszük széppé életünket. Nagy egzisztenciális kérdésekben még inkább így van ez. Ezért hív Jézus egy mindent megváltoztató és kicserélő döntésre: „Menjetek be a szoros kapun ...!” Egy vagy-vagy döntés nyomán két kapu, két út, két cél között választhatunk.

Az ókori városfallal körülvett városok falain általában két kapu volt. Az egyik a nagy, a nappal szélesre tárt, tágas városkapu. Ezen áruval megpakolt karavánok, tömegek, hadseregek vonulhattak át. A másik olyan kicsiny és szűk kapucska volt, amit éjjelente hagytak nyitva az esetleges személyforgalomnak. Ezen csak egy ember fért át, s szinte csak üres kezekkel, terhek és batyuk nélkül. Ezeknek a kapuknak a képéhez nyúl Jézus, amikor az emberi életutak lehetőségeiről beszél. Egzisztenciális, spirituális, morális értelemben a tágas kaput választó ember életébe minden belefér. Aki a tágas kaput választja, az nagy batyukkal haladhat. Annak batyujában benne lehet saját nagyszerűsége és kiválósága. Annak málhájában megfér Krisztus mellett más is. Annak csomagjában kibékülhet minden eszme és ideológia. Annak batyujában mindig akad újabb és újabb megoldás, még ha nem feltétlenül tisztességes is, a problémák megoldására. Annak málhájában mindig van vélemény és ítélet másokról. A másik oldalon viszont azok a kevesek vannak, akik a szoros kaput választják. Azt, ahol nem fér át semmi. Csak az ember maga. Azt, ahol le kell szállni a magas lóról, és le kell tenni a batyukat. Azt a kaput, ahol csak úgy lehet által menni, hogy azzá válunk, akik valójában vagyunk. Azt a kaput, mely az Isten tágas vilá-

gába vezet. Azt a kaput, amelynek őrizője – ha nem ajtaja – maga Krisztus. Kalotaszeg egy kicsiny falujában van egy műemlék vártemplom, amit erős várfal vesz körül. S a templomba csak a falon lévő kicsiny, alig másfél méter magas ajtócskán lehet bejutni. De csak meghajolva, fejet hajtva. Aki csupasz valóságában áll az Isten elé: azé az élet!

De útból is kettő van. A széles út, ahol korlátlanul lehet száguldani. A széles út, ahol nem köt semmilyen első, belső és felső törvény. A széles út, ahol minden belefér. Mai képekkel élve: gátlástalan kielőzése másoknak, büntetőfékezés nemszeretem embertársak előtt, ámokfutó száguldás vagy éppen mindenkit akadályozó totyogás. A széles úton belefér minden, amit hajlamaink, vágyaink, ösztöneink és érdekeink diktálnak. A széles úton csak legyen minden könnyű, egyszerű és jó nekem! Ám Jézus szerint van egy másik út: a keskeny út. Ezt leginkább egy ösvényhez hasonlítanám. Ami nehéz talán, de mégis ezerszínűen izgalmas. Ami fáradtságos, de megedzódik rajta az ember. Ami erőt próbáló talán, de rajta meg-megállva végtelen távlatok nyílnak meg az ember előtt. Ami talán nem mindig visz magasabbra, de mégis mindig egy kicsit közelebb ahhoz az Úrhoz, aki ezt a világot megalkotta és igazgatja. Ami talán göröngyös, de látható a vége. A keskeny út, melyet az tapos előttünk, akinek a lábnyomába állva hihetetlen biztonságban lehet az élet minden vándor. Jézus követésének az útja ez! Ő az út!

Ám a két kapu, a két út végén két cél is van. A tágas kapu, a széles út folyamatosan szűkül. Annak végén pusztulás van. Annak a végén az ember elveszt mindent. Magát, másokat és Istent. E háromnak az elvesztése a pokol. Itt és odaát is. A pokol, a kárhozat nem az, amit templomok freskóin, régi festményeken látunk. A pokol az önmagunknak, egymásnak és Istennek az elvesztése. Ettől óvja Jézus az embert, amikor azt mondja: Menjetek be a szoros kapun! Mert a szoros kapu és a keskeny út olyan életmintázatot, élettervet, életprogramot kínál, melyben folyamatosan távol és nyílik az ember élete. Önmagára, másokra és Istenre nézve egyaránt. Lényegileg ez az üdvösség: megtalálni Istent, embertársamat és önmagam. Ezért imádkozunk mi, reformátusok így: „Útaid, Uram, mutasd meg, hogy el ne tévelyedjem. Te ösvényidre taníts meg, miként intézd menésem. És vezérelj engemet a te szent igaz igédben! Oltalmazd életemet, mert benned bízom, Uristen!”

Tudta-e, hogy...

1910-ben

Felcsút két éjjeliőrt alkalmazott: egy fő állást 240 korona fizetéssel, a másik szolgálatot pedig a lakosságnak kellett adnia, mégpedig házszám szerinti sorrendben felváltva. A tanácsköztársaság bukása után a nehéz gazdasági helyzetre hivatkozva a főállású éjjeli őrnök a posta kézbesítői szolgálatát is el kellett látnia.

1945 őszén a jegyző azt javasolta, hogy a korábbiakban megszűnt házszám szerinti őrséget vissza kell állítani úgy, hogy a községet három részre osztják, és mindegyikre jusson egyszeri váltással két-két éjjeliőr. A képviselő-testület ehelyett pénzért

kívánt éjjeliőröket fogadni, de 1946-ban az alispán elrendelte a házszám szerinti éjjeliőrököt. A szolgálatra minden 16 és 60 év közötti férfit kötelezték.

A rendszerváltozást követően a '90-es években megalakult a Felcsúti Polgárőrség, hosszú időn keresztül jól működött, és betöltötte feladatát. Sokat köszönhetünk Nagy László parancsnoknak, aki katonai múltjának hála nagy szakértelemmel vezette a társulatot. Volt olyan időszak, amikor az önkormányzat hivatalos fegyveres mezőőrt is alkalmazott, aki a külterületi földeket felügyelte.

Örömmel olvastam a Felcsúti Hírlap legutóbbi számában, hogy a polgárőrség újjáalakult. Kiss József nyugállományú rendőrtisztet személyesen nem ismerem, de a leírtak alapján szakértelemben és lendületben nem lesz hiány. Polgárőrségünk működéséhez sok sikert és kitartást kívánok!

Noll Zoltán

Isten hozta!

Tavasszal bőséges gyermekáldásban volt része községünknek. Öt családba hat kisgyermek érkezett.

Kovács Márton és Levente – Urhegyi-Kovács Viktória és Kovács Tibor Levente ikrei – március 5-én születtek meg,

Sőre Botond – Sőre-Révész Laura és Sőre György kislánya – március 17-én,

Mészáros Léna – Mészárosné Tőke Andrea és Mészáros János kislánya – március 18-án,

Ladányi Hanna – Ladányi-Halász Mónika és Ladányi Tibor kislánya – április 29-én,

Szajkó Alex – Szajkó-Juhász Krisztina és Szajkó Renátó kislánya – pedig május 5-én jött világra.

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester május hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnaposait is köszöntötte.

Harangozó Ferencné a 81., **Varga József Sándorné** a 73., **Varga Józsefné** a 95., **Kővágó Lajos** a 74., **Kalmár Jánosné** a 83., **Fogarasi Józsefné** a 95., **R. Dobozi Gábor Dánielné** a 75., **Halmi Istvánné** a 80., **dr. Németh Gábor József** a 71., **Rohonczi Józsefné** a 70., **Nagy Tiborné** a 78., **Monostori Andrásné** a 75., **Simon Istvánné** a 71., **Nagy Jánosné** pedig a 87. születésnapját ünnepelte.

Ön is ismer sétáló történetet?

Minden településen léteznek legendák – épületekhez, szobrokhoz, utcákhoz kötődő történetek, mesék, emlékek, anekdoták, de ezekből az idő előrehaladtával sok elvész, pedig mi sem lehetne érdekesebb, mint saját lakókörnyezetünk elfeledett történeteit lejegyezni, hogy azok továbbörökíthetők legyenek. A Nemzeti Művelődési Intézet Fejér Megyei Igazgatósága a Nagyi, mesélj nekem! című projekt keretében Sétáló történetek címmel újtára indította kezdeményezését, melynek célja, hogy Fejér megye településeinek ódon épületei, lakóházai, magtárai, macskaköves utcái, kútjai és szobrai elmondhassák történeteiket. Közösségünk is csatlakozott a projekthez, várjuk hát azok jelentkezését, akik ismernek településünk épített örökségéhez fűződő legendákat, anekdotákat, s ezeket szívesen el is mondanák, le is jegyeznék. Aki mesélne, a szecsodizsuzsa@freemail.hu e-mail címen vagy a 06/70 338 4814-es telefonszámon, valamint a „Felcsútiak” és a „Községi Könyvtár Felcsút” Facebook-csoportban jelentkezhet.

Hirdetésméreteket

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükrő:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

R-KORD Kft.

Gépi földmunkák, teherfuvarozás, lakatosmunkák.

8086 Felcsút, Fő út 221.
info@r-kord.hu
www.r-kord.hu
Telefon: 22/594-095 Fax: 22/594-096

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Ingyenes kiszállítással 25 km-es körzetben!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfihús • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Látogass el éttermünkbe vagy rendeld házhoz és élj a szolgáltatás adta előnyökkel.

Bankkártyával vagy SZÉP-kártyával

fizetned rendelésed?
Már nálunk is megteheted.

www.meszarospub.hu /MeszarosPub Alcsútdoboz, Szabadság út 156.

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP
Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750